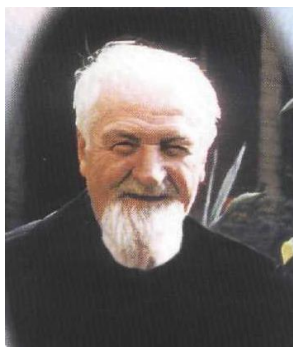

VEȘNICIA SIGURĂ ADUSĂ OAMENILOR PRIN ÎNVIEREA LUI HRISTOS ȘI LUMINA DEPLINĂ PRIN ÎNVIEREA DE OBȘTE

Pr. Acad. D. Stăniloae
-foto-

Prin învierea din morți, Hristos aduce umanității o nouă scăpare de legile naturale, socotite fatale, cărora le era supus. Hristos Se arată în actul învierii din nou deplin ca Dumnezeu, mai presus de aceste legi, chiar în umanitatea Sa. Dacă Fiul lui Dumnezeu ar fi biruit legile naturii numai în venirea Sa ca om în istorie, dar ar fi rămas, ca om, prin moarte, supus acestor legi, ar fi fost oarecum inutilă biruirea lor prin naștere. Dar El învinge aceste legi și prin faptul că nu moare definitiv, ci învinge și moartea înviind. Și dacă, prin naștere, biruie legea nașterii naturale numai pentru Sine, prin înviere o învinge pentru toți, desigur prin faptul că le dă tuturor celor ce cred în El Duhul Sfânt, de care s-a umplut deplin umanitatea Sa în viață, pentru că prin acest Duh, prin care sunt ei născuți din nou, să se pregătească și ei pentru învierea cu trupul.

Numai prin învierea lui Hristos, care va deveni și învierea noastră, viața omenească nu mai rămâne închisă în istorie, ci e ridicată din ea în viața de veci.

Hristos, ca noul Adam, a dus umanității lumina învierii prin supremul act de iubire al crucii și nouă tot ce ne pregătește pentru viața fericită a învierii în comuniune cu El, viața prin primirea Duhului Său cel Sfânt, de viață făcător.

Prin trupul înviat al lui Hristos iradiază, neîmpăcată, puterea lui Dumnezeu, conducând pe toți cei ce se vor împărtăși de El la înviere, ba, conducând întreaga creațiune la incoruptibilitate și transparență. Starea aceasta înseamnă o biruință a făpturii omenești asupra sa și asupra naturii, o biruință a comuniunii cu Persoana divină, o făptură umană eliberată, care poate suporta moartea de bună voie – moartea, suprema tiranie a naturii robite! Vom vedea "față către față" pe Dumnezeu, dar ne vom vedea "față către față" și între noi, neacoperiți nici de natura manifestă în trebuințele personale, în slăbiciuni trupești, în boli, nici de natura devenită exclusivistă, prin tot felul de pasiuni. Trupul nu va înceta, dar el va fi transparent, încât vom vedea prin el, nemijlocit, tot și toate, dincolo de împărțirea sa în subiectiv și obiectiv, dincolo de lanțurile naturii, de lupta pasională pentru a stăpâni natura, de lupta fiecăruia de a se apăra de ceilalți. Singură învierea ne deschide perspectiva eliberării de sub fatalitatea naturii care duce la moarte, deschizând un plan demn

de noi și de năzuitele noastre, iar odată cu aceasta, perspectiva unei tot mai adânci sensibilități și delicateți. Numai învierea ne va scăpa de lupta greșită pentru a ne asigura o existență efemeră, cu prețul profitării de alții, cu prețul unor imaginare experiențe de împlinire prin plăceri. Numai perspectiva învierii ne deschide miracolul fericirii cu lupta împotriva pasiunilor, lupta pentru sensibilizare, pentru transparență, pentru comuniune, pentru asemănarea cu Hristos, puterea celui care a înviat susținându-ne pe acest drum.

Învierea lui Hristos este evenimentul care dă sens și lumină lumii și istoriei și, prin aceasta, și vieții noastre. Fără ea, istoria ar fi închisă într-o monotonie și într-o totală lipsă de sens, ca și toate componentele lumii și persoanelor umane.

Învierea lui Hristos a adus, peste noi și peste toată lumea, lumina deplină și sensul integral. Înainte de înviere oamenii nu știau în mod sigur pentru ce trăiesc și nici pentru ce există lumea. Acum știu că după viața de pe pământ vor avea și o viață veșnică, fie fericită, fie nefericită, după cum au folosit lumea aceasta, pentru cunoașterea măririi lui Dumnezeu. Căci Iisus n-a înviat cu trupul, pe care l-a asumat ca Dumnezeu, numai pentru Sine, ci pentru ca să ne dea